

PLAĆENI GOVOR VLADIMIRA ILIČA LENJINA POVODOM PROLETERSKOG SKUPA METALURŠKIH RADNIKA U GDANJSKU 1905. GODINE

Drugovi i drugarice proleter, mi smo oduvek gradili i uvek ćemo graditi našu komunističku svetlu budućnost. Govoreći sa ove velelepne bine, mogu da vam kažem da ja dolazim iz budućnosti i tvrdim vam ne samo da je ona svetla, nego, dragi moji drugovi i drugarice, ona blešti. Ništa se ne bojte, ona će doći jer ja sam njome bio zaslepljen. Naš komunistički san i naša borba protiv morskog nam kapitalističkog imperijalizma i protiv njegove gnusne eksploatacije nezaustavljiva je, a ko se usudi da mu stane na blještavi put, ostaće bez svega dragog, pa i bez života samoga, to vam obećavam, jer je pravda na našoj vrlo komunističkoj strani, a nepravda, eksploatacija i zlo vreba iz očiju svakog mlitavog buržuja, seme mu se prokležo. I zato imam jedan predlog za vas, izmučeni ali ponosni i vrlo radni narode metalurške provenijencije – pošto nas prokleti kapital, i njegov nosilac, gnjili kapitalista, vreba iza svakog ćoška, hajde da ga preduhitrimo, hajde da se organizujemo, hajde da svoju praksu strukturiramo u vidu kompanije koja će naplaćivati članstvo i tim novcem kupovati obveznice i svake vrste vrednosnih papira na tržištu mrskih kapitalista, seme im se zatrla dabogda, koje će biti smeštene na sigurnom u zaključanoj fioci moga radnog stola, da bi onda silnom kupovinom obezvređivali kapital na finansijskom tržištu odvratnih kapitalista, pleme im se prokležo, sve sa namerom da ih srušimo sa njihovog finansijskog prestola. Nakon te prve faze ovog predloga, pošto bismo jedino mi imali vredne obveznice, hajde da pootvaramo razne firme i preduzeća za proizvodnju, usluge i razmenu robe, i takvom konkurentskom strategijom obezvređimo proizvode i usluge odurnih kapitalista, prokleti bili zauvek, u tolikoj meri da ih dovedemo do takvog nivoa osiromašenja da će oni, skroz bedni i jadni, biti prinuđeni da traže zaposlenje kod nas. Nakon te faze potrebno je poduzeti naredni nužni korak koji podrazumeva kupovinu policije i vojske radi zaštite naših investicija i naše pravdoljubive organizacije, jer je normalno očekivati ogromno nezadovoljstvo osiromašenih buržuja koji sada rade za nas, a prema kojima nećemo imati nimalo milosti, prokletinje proklete jedne buržujске. Nakon te faze, mislim da

bi najpametnije bilo sakupiti sva naša novčana sredstva akumulirana ovim našim visoko moralnim ciljem i investirati ih širom sveta ne bi li ovaj naš brilijantni model revolucionarne prakse izvezli i proširili širom planete, na takav način što ćemo pozajmljivati novac državama, i onda, zbog velikih kamata na koje ćemo samo mi imati monopol, naplaćivati toliki permanentni dug da ćemo izvući sav blatnjavi kapital iz tih zemalja totalno uništivši njihove odurne kapitaliste, prevrtali se u grobu dabogda. A pošto će čitavo stanovništvo osiromašiti, mi ćemo ih zaposliti u našim novoizgrađenim preduzećima davajući im crkavicu kao nadoknadu, da se opet mrski kapitalizam ne bi povampirio u našem projektu milosrđa i pravde. A, dragi moji drugovi i drugarice, taj naš model će se sigurno proširiti, budite sigurni u to, jer je to neminovno kao što je i neminovno da sunce izlazi svakoga jutra jer je pravdoljubivost i čovekoljublje na našoj strani. I zato, drugovi i drugarice, zasućimo rukave i krenimo u susret našoj sudbini koju sam jedne noći sanjao, a moja supruga, koja je tada još spavala pored mene, tvrdi da sam u tom trenutku promrmljao reč – neoliberalizam – i, mada ne znam šta ta reč tačno znači, ja sam siguran da nas ona čeka na kraju našeg mukotrpnog puta. I zato, drugovi i drugarice, živeli i pootvarajte vaše proletherske novčanike i stanite u red da bismo najzad krenuli u susret našoj neminovnoj komunističkoj budućnosti.

I zato opet kažem – živeli i napred.

Ivan DINIĆ